

Непотопяемият самолетоносач - юбиляр

От ляво на дясно: Людмил Лалов, Петко Г.Петков, Георги Й.Георгиев/Йовчев/, Иво Ташков, Георги Т.Георгиев.

Ето че военното ни летище Балчик навърши 70 години. Да почетат това събитие на 7 октомври 2011 г., освен личният състав на Авиотехническата база, тук бяхме и над 200 ветерани, от които над 30 бяха пилоти-летци, много граждани. Сред официалните гости бяха: генерал-майор Константин Попов /командир на ВВС/, Николай Ангелов /кмет на Община Балчик/, д-р Св.Михайлов /депутат/, Ст.Павлов /председател на ОбС/, старши офицери, пилоти – летци, започнали своята кариера на летище Балчик от 1984 г.насам; полк. Дойчин Стоянов, полк. Димитър Петков, както и дубльорът на втория ни космонавт Ал.Александров – полк.Красимир Стоянов.

Точно в определения час, със строева крачка, командирът на Авиотехническата база майор И.т.Стойчев докладва на командира на ВВС генерал-майор Константин Попов, че личният състав е строен и готов за предстоящото събитие. С кратък доклад настоящият командир ни запозна с витловия /1941-1955 г./, дозвуквия /1955-1978 г./ и свръхзвуквия реактивен период /1978-1998 г./ на нашето летище. Докладът бе приятна изненада, която предизвика радост и различни преживявания. Спомените отново изплуваха, залюляни от порива на вятъра, примесен с носталгия и лека тъга. За да ни поздравят дойдоха децата от Танцов ансамбъл „Балик“ към читалище „В.Левски“ с ръководител Г.Гавраилова.

Балчишката Втора ескадрила от 15 авиополк имаше годишен нальот 2 300-2 800 ч. до 1989 г. На седмица имаше по-

чти по 4 летателни дни, а пилотите имаха средно над 100 часа нальот – денем и нощем в различни метеорологични условия. Отделно са летателно-тактическите умения, реалните тренировки, многобройните и неочаквани „тревоги“, прословутите „дежурни машини“, постоянната бойна готовност, стрелбите в далечен Астрахан, в пустинята на Казахстан, в която бяхме през 1983 и 1988 г.

Както някога, отново отдадох чест на моите бивши строги, но справедливи командири, старшите офицери о.р. Ст.Петков /Стъпата/, Н.Калев, Ст.Нанков, Т.Иванов, Кр.Хараланов, на последния ми командир на 6 АБ В.Милев, на спокойните ръководители на полети във всички МТО условия, Ст.Дянков /Дяничка/ и П.Петков. От инженеро-техническия състав, към който се числях и аз, групата от ескадрилата ТЕЧ – 1 и ТЕЧ -2 беше най-многобройна от всички, защото имаше полети „ескадрилниците“ бяхме на старт над 12 часа. Тук бяха старшите офицери о.р. Н.Спасов, Т.Петрински, Ст.Русинов, Ст.Янчев, А.Куртев, Н.Мушаков, техн.капацитет Б.Лафазански, В.Атанасов, В.Вангелов, А. Божилов, старшините от запаса начело с температурните П.Ковачев, Д.А.Димитров, П.В.Недев, Ив.Ст.Павлов, Бойчо М.Стоянов, Д.Д.Димитров, Н.Г.Колев, Мартин Беров, Д.Енчев, П.А.Върбанов, авиоспециалистите по самолети и двигатели, авиационно въоръжените, авиационно обо-

рудване, радио и радиотехническо оборудване, разпределени в съответните групи и т.н. Няма да стигнат страниците на вестника, за да изброя всички.

На тържеството присъстваха ветераните на под.28 770, начело с ленин гвардия полк. о.р. Ст.Т.Стоянов, о.р. Л.Цветков, Ив.Драганчев, В.Попов, И.Пантелеев, Е.Янев, запасните старшини К.Транулов, Хр.Мирчев, Е.Енчев, Г.Господинов, С.Момчев и др., бившите военнослужещи от свръзките на под.24 670 – Й.Да-

Командирът на ВВС генерал – майор Константин Попов и майор о.р. Георги Й.Георгиев /безопасност полети и обективен контрол / след много години отново заедно.

цев, О.Петракиев, Р.Димов, Н.Димитров, Д.Доцев, Н.Костов

, но аз пиша за ескадрилата, където служих 26 години. Като старши техник на командно звено през 1977 г. навъртах 810 ч. безавариен нальот, с близо 250 ч. повече от останалите 3 авиозвена. Отговарях за два УМИГ 15 с техници И.Н.Йорданов /починал/ и Б.К.Хаджиев и 4 бойни самолета с техници Е.Спасов /Шопа/, Й.Г.Йорданов, П.Марев, Г.Амброзов, а самолетите бяха с № 83, 94, 13, 21, 29, 42. Когато дойде МИГ 21, бях старши техник на МИГ 21 У, №13 и 14, бойни МИГ 21 ПФМ, с №75, 76, 77, 78 с авиотехници Б.К.Хаджиев, Ив.Горшков,

Г.Гайдарски, П.Пачев, П.Макавеев, Б.И.Марков – всички възпитаници на Сержантското училище към ВВВУ „Г.Бенковски“. Бях горд, когато нашата Втора ескадрила през 1981 г. беше първа в системата на ПВО и ВВС и като парадокс на второ място в съревнованието в 15 Авиополк. Щастлив, когато през 1981, 1983, 1988 балчишките пилоти свалиха с първата ракета реалната въздушна цел на полигона в Астрахан, близо до курорта Тинаки, от който всички имахме приятни спомени. Преживях като лична трагедия, когато полетите спряха неочаквано по различни причини, защото 18 години отговарях за „черните кутии“ на самолетите /САРПП – 12 г./, системата за автоматично регистриране параметрите на полета/, касети, които зареждах, обработвахме след всеки полет и дешифрирахме същия със съответните средства. А катастрофите, различните видове летателни произшествия за тези години не бяха малко, поради не само географското разположение на летище

вавана от някои, забравяйки, че по времето на нейното царуване в периода 1916 – 1918 г. 25 000 добруджански българи са отвлечени в Румъния – 73 души от град Балчик, а от Балчишка околия – 54. Дано да не бъркам, защото тази Мария за мен е узурпатор, проявявайки най-ранните форми на фашизъм в Румъния.

От 1 октомври 1941 г. до 30 юни 1998 г. Балчик е активно военно летище. Последният полет е до Добрич от И.Тодоров. От 25 август 2011 г. е взето решение от нашето правителство летището да стане гражданско – „Летище Балчик“ ООД, със седалище Летище София, което ще инвестира за подновяването му с необходимото радионавигационно, светотехническо оборудване, както и инфраструктурата от различно естество, като това предполага и нови работни места за балчишлии.

Освен това нашето летище вече е в списъка на стратегическите обекти за нашата национална сигурност. Само не знам защо са необходими 3 пункта от радиотехническите войски да следят въздушното ни пространство на Северна България, и то с апаратура от средата на миналия век. От разузнавателната сводка на „войнишка партенка“ научих, че започва незабавно реконструкцията на летището, и то в генерален мащаб, след 8 октомври 2011 г.

Лично аз с нетърпение ще очаквам да излитат и кацат модерни самолети и вертолетите от всякакъв тип, а не само самолети от „Интерскай“ Албена с индекс LZ ALA и LZ – ТВМ с Емо Златев. Освен това ще се облекчи работата на летище Варна, осигуряващо достъпа до Северното ни Черноморие и така нареченото голф летище може да се използва през всички сезони. Дали ще доживее този миг не зная, но се надявам в най-скоро време да го видя като военно – гражданско летище, с различни куполи на парашути, последно производство, защото сега за един парашут чакат двама парашутисти, което означава, че парашутите са много малко, а парашутистите твърде много. Защото помислете си, къде ще правим десанти, спомнете си какви функции има нашата армия – да защитава нашите изконни граници, а не да ходи на кър-

вав гурбет, наречен „мисия“. Колкото до полигон Шабла, от там започва разграденият двор на БА, поточно на ПВО и ВВС.

Дори вече мечтая отново да се съберем след 10 години, както сега, както някога на всеки 16 октомври, след всяка пролетно-лятна и есен-

но-зимна експлоатация, на които „ескадрилците“ и „течаджии“ осъдвахме. Отново да бъдем заедно в непроменен състав, както на днешния празничен ден – 7 октомври 2011 г.

Майор о.р. Георги Й.ГЕОРГИЕВ /ЙОВЧЕВ/ /Гецата от ОК – ато/

Танцов състав при читалище „В.Левски“ Балчик, с ръководител Г.Гавраилова

70 години летище Балчик

На 7 октомври 2011 г. се чества 70-годишния юбилей от създаването на летището в Балчик. Авиобазата, която пазим немски пристройки от далечната 1941 г., сега има потенциала да се превърне в гражданско летище.

На празника присъстваха много бивши военни, отдали живота си в служба на държавата преди години. От полковници и амфирали до административни служители и шофьори, за всички това събитие бе един съкровен момент на връщане в миналото и среща със старите приятели. Бяха изложени няколко самолета, всеки със своя история и техника на управление. Униформените служители оформиха блок, а всички останали с интерес изслушаха интересни факти от историята на летището, представени от майор Ива н Тодоров. Генерал Попов при това присъстващите, като напомни, че авиаторите от летище Балчик са едни от най-добрите на ниско летене, успявали са да кацат на всички бази в страната, което може да направи само един ас. На тържествената церемония бяха прочетени поздравителни адреси, отправени от висоши държавни служители. С грамота бяха наг-

радени цивилни и униформени служители от система, които са имали и имат особена заслуга в развитието на балчишката авиация.

Програмата включваше още поднасяне на цветя пред паметника на загиналите авиатори. Фолкорният състав при НЧ „Васил Левски“ с-рл Г.Гавраилова също присъства на церемонията и поздрави гостите с 2 танца каго част от „веселата“ програма. Желаящите можеха да посетят музея на авицията, който съхранява ценни снимки на бивши високопоставени военни служители, части от екипировката на авиатора и много други сведения за развитието на летището.

Сред официалните гости на събитието бяха кметът на Община Балчик г-н Николай Ангелов, председателят на ОбС-Балчик г-н Стефан Павлов, както и д-р Светомир Михайлов, народен представител от 41 НС и кандидат кмет за града. Въпрос на време е по държавен проект, летището в Балчик да се превърне в гражданско, конкурентно на Варненското. Това би било голям плюс за града, тъй като туристи от цяла Европа биха могли да кацат тук директно.

Ерсин ИСМАИЛОВ

29.08.2011

